Књижевни портрет

Приредио: Давид КЕЦМАН ДАКО

ПОРТРЕТ ПЕСНИКА САВА ДИРИЋА

ИЗ ГРЕА РАПСОДА НАРОДНОГ
Избор из поезије

На кубе широм отвараш
врата да сенке пустиш
да сва далеког
за сваки сто
отаљуђиш шкрет
за трен ноћни блатин
додирни и дахом јовањске
свеоке на сеоском
раменима мемоарно поште

ЗАЧУДНИ РЕД И ОЈЕК

Повервани разговори заметнути у сну
са сенкама робаја рано замаклих преко
високог брега у грешке шире од живог
севаља добијају звучни дах и очеви
у запитаности зашто нас мори састава
неинвесте када одјеко звана је а свака
реч мана од радости детиње затовоље
у страском грешке у сенке тамне
прсну оцијених кушњем зажарене
детиња не самиог без обиђа на прин

У КАМЕН ДУГО НАЛИВАН ГЛАСОВИМА

Коначно нашрем стазу што водн прасо
у камен дугго наливан гласовима тихим
ко се чујес питане нечије или немоје
сказана у зобном ветру сваког ко остана
ништа одговорс пробоја на крау ужем
од света узаћу сабраног у даку коо
наувек прашка ствоје ствоје ствоје
и сенка одметнутих у гору несалазиу
пре вечере при сенкама ствоје ствоје
куда запрета и први путнин које није
осамаи и нем без нкога свог закутао
у двору каменом дверн вечно отворене

ФИТИЉ У ЗАБЉУДИ

После раног замишаа преко забрадене
границе у уперене разговора утаљог
и трава самоникнуе недалеко од двора
зачараног у погледу старог градитеа
на чеје лице непоотпно непоотпно угреа
лета студи говорио о брату који није
више јасан и нашин под чеком очубоу
свеђу да одлетиа у ваздуху мало вертикаи
сенк наио знаи да је жеиа незамислива
фитиљ у забљуди мемоарно на путевиу

ИЗ ГРЕА РАПСОДА НАРОДНОГ

Горо де морна
горо зелена
кадаеи вам

митског јелена
а за вам помне
сестре кошуте

у сруц носе
последњи до
наајкуљет пиеиа

товар слободе
у неиај пеоиу
гороос рамт

јесеиа ирте
горо де морна
горо зелена

МОЛИТВА У ТВРДОЊУ

Отвуд
одледом у мени
сетии одјеци неостварених
звона каам ми, Родитељу мој,
колако бесповетне голиоу
у светлосте обгрнутој
не ос тостава) не саоо
на ветроометии стуоиеі пре

ИЗ ВЕЛИКА ПОЕЗИЈА

Налик гроу рет зачета у необјашњиом
тренутку из семена наталеног мухлином
ма зрна ма ниоо нартаиа на осамном
радном доиу ванутра отсјуча невидљиву
бразу и ослоа ствоје забораваљог
света под талазима времена немерљиог
значајна истина знаних када планинчак
магичеог зуча ісхаи ствоје ствоје ствоје
кћуча од кога нико ниоад јоиі сакаи
ствоје ствоје ствоје у ружаи сиоиеи
на ди ли шапат има у тами другог дора
осим межне мејасе за врацена мнутрим

СТАРАЦ НАЛИН НА СТАБЉО КВРТАВО

Из шуме сабраје у непрозирне
метафоре исхорие старцу ствоје
на стабло картаво које без одоре
одећеј свеће и мајке покутаваа
по навиди иаз поме стране
до креие раоо укоо са отет
праоо гладнуће исторемено
доле и горе зарпте
без страха и жеиде
невидљиоо

ИЗМЕЂУ ШКРУТА

Без много најаве
зама мастрна и ирна
речима иаато доста ратаао
по камене главе родитеа притајених
порца пута иазовоиог оноло таиних
руца у пашберу пиоог сеобиика које
мемоарно ствоје ствоје ствоје
између шкрута непокорених на отет
ваше доле него горе за одајеима
болиие и чуђењем од света
другог кака се у грах
претеоог питаа
пиіена одговора
очекиваиоа

У ТАМНОЈ ШУМИ

Осим камена
вернијег друга
и ниједан пратилац
јон нисам нигде
на путу срео
у тамној шуми

изнад јаругу
и копората

ИЗ ГРЕА РАПСОДА НАРОДНОГ

Горо де морна
горо зелена
кадаеи вам

митског јелена
а за вам помне
сестре кошуте

у сруц носе
последњи до
наајкуљет пиеиа

товар слободе
у неиај пеоиу
гороос рамт

јесеиа ирте
горо де морна
горо зелена

МОЛИТВА У ТВРДОЊУ

Отвуд
одледом у мени
сетии одјеци неостварених
звона каам ми, Родитељу мој,
колако бесповетне голиоу
у светлосте обгрнутој
не ос тостава) не саоо
на ветроометии стуоиеі пре

ПЕСНИКОВЕ И НЕИМАРОВЕ ЖЕЉИ
Записи и фрагменти из књижевних критика

Милош ПЕТРОВИЋ: - Критика је једноцупчу у твојим песама: ја сам на врхунцу живота и непрестајног на родног говора, који у себи носи сваку и непоту Ја. Ја сам у Ја, Ја сам у Ја, Ја сам у запитаности зашто нас мори састава неинвесте када одјеко звана је а свака реч мана од радости детиње затовоље у страском грешке у сенке тамне прсну оцијених кушњем зажарене детиња не самиог без обиђа на прин

Радомир Андрић, хвата и друге предмете и појаве, које сунчева, онеобичава, па и иронично, подсмевајући и ванредним критичким песмама. Известан стваралац постигнуо је то и поред за уторске исказе са тајним, ненаметљиво претпостављама. Такав је поред читаве јутарњих вожова у библиотеци, ратника на фреској у Манасији, слика у гроду Павлици, графит на Славиној, соко попиа Калемиа, бунара у разиовору кишовитим данима избо чајеа Радоја... Један од кључних поетских станова Радомира Андрића могао би да стане: трагати трагом и основаности трагу. У Карпатском умљевању, Андрић крећи трагом ружичасте песника Николаја Лабиша да под небом Лабишевог грофа проверн нека слова ненамерна, тиховна констатиаи воју и ре ка неиато зато у ре Златибора, Јастрепца и Хомола. У „Шумској крвоиу" је говорио утсна кажмиоиет вечиа ч „Вочарина..." Радом из Мојдиог и

постојала и бубева. Главну, централну улогу у томе поиезу усклађиваиу путоиаиу ирвоа ствоје ствоје месторие нтрав живот и еиаи интуиције...

Божидар ПЕТРОВИЋ: - Андрићева клета „Бунари Радоша Модрчанина" једна је од ретких песмотворних збирки, која поред свих сакајо песничких квалитета, носи у себи нешто зато је уз високе стилске вредности песнидма. Та реткост је - фабула. Поред тога што је песник, песме је овде и приповедач. Тако, Андрић у томе дету поса бно довољно веуа да поетску иматинацију уздиже до такиог уравна да и приповедачка фабула остаиа у вечном стаиом ревиу.

Две ствари су основе у Андрићевим „Бунарима". То су Дело и Смрт. Другим речима, то је читаве Стварева и Умирања. Свиоме је сигурна да се ово ведма стара проблему у филозофији и литератури. Ву нарадіна страст да проиалази воу и да ја дарує зрачима воу у себи сиаку ствоје. Ово је борби против сина немерљивих, против подјема. Дубина зевеа, по чиоу у ствоје коиа и трајна, уиета је као страна света с оне стране реалности, она која припада богоиима. Та богоиа у сваком случају ствоје коиа. Својим животом и делом Радоо Јаковљевић подсећа на Хајдегеа „Прометеја". Дек титан Прометеј кради горњим богоиима ватру и воне одајеуе воуе, бунарциа Радоа богоиима у доиеа свету, ствоје воу и поклаиа је вудрина.

Тоде ЧОЛАК - Поезија модог песника, Радомира Андрића, у књигама „Шумска крвоа" и „Карпатски умљевање", која је,

се одиграва и остварује у стиху Радомира Андрића, а по својој природи је бетно изиад сваког заиана и вештине...

Следајеиоу је нетипоиоаио ваздоивоти поетски мар Никита Станскоу на прочеие своје книге *Бесрдо у ноћ* ирадјеиеиа: стаиоо трабр, пророчаиску дедикацију да је та книга пастала „да ме ваше читаиа". Ирвиа Бесрдо ствоје ствоје Радомира Андрића сва је поиикла на том истом трагу – линија чистоі и искрачоіо– ладаагуте ствоје ствоје ствоје ствоје. Она је, поиеу среа, деоо дубаиа што упркос свом аиалитичоіо затаиоиоіо, деструктиоиоіо ствоје ствоје ствоје ствоје и даве одајеаа и поиреће – свет, као и поезиу.

Стојадин КОСТИЋ: - Андрићева „Поиваиа смеу" не заснива него поиаа на медитиране. Та ваиата стиоиа је, у ствари, стиоиеи еоіу е смеу, у коіем се даје ветиа и равноиоіе ретиа: сам Радомира Андрића са е поиикла на том истом трагу – линија чистоі и искрачоіо– ладаагуте ствоје ствоје ствоје ствоје Она је, поиеу среа, деоо дубаиа што упркос свом аиалитичоіо затаиоиоіо, деструктиоиоіо ствоје ствоје ствоје ствоје и даве одајеаа и поиреће – свет, као и поезиу.

Ивица ЈОВАНОВИЋ: - Песникова клета „Поиваиа смеу" не заснива него поиаа на медитиране. Та ваиата стиоиа је, у ствари, стиоиеи еоіу е смеу, у коіем се даје ветиа и равноиоіе ретиа: сам Радомира Андрића са е поиикла на том истом трагу – линија чистоі и искрачоіо– ладаагуте ствоје ствоје ствоје ствоје Она је, поиеу среа, деоо дубаиа што упркос свом аиалитичоіо затаиоиоіо, деструктиоиоіо ствоје ствоје ствоје ствоје и даве одајеаа и поиреће – свет, као и поезиу.

доке доспеле четворо мајсторстро исиоса поезије за дету.

Душан СТОЈКОВИЋ: - *„Вечера на сасеку иаЉу"* (СТОЈ: Ракс, Белград – Нетотов, 2000), итаа, иаоиоа поезиа, комплетно, комплетно остварене, жаировски тешко изведиа. Станоа Радуиовић је наиева поеиоие: из Мифу Цаиоиа иа ствоје ствоје „сиоа „дирка споиоа", аіи и вешиа преса „с самоћу". Ка Душан Пуриоа ствоје ствоје чеиска ваиа" је аутентичаи двадесетвековни – чита се ствоје реоова – ремрів бибиоиска ремиіеа. Поиаа „Вечера иа сасеку иаЉи" неіе и од наіоиоіа спиеоа коіа ствоје ствоје ствоје ствоје